

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣ᾠ̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 ἕτερον

Ἦχος π̣ᾠ̣ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
 νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πα

Νεε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α ακουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε

φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μονας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρουσαν

πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισ μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ἰστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι

τω ο νο ο ο μα τι ι ι ι σθ

Ν^{Πα} ι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του Α δου εν τω

Σταν ρω ω α νη η η η λθες ι να τους εν σκο τει

θα να του ου ου κα α α θη η με ε ε νους σου

να να στη ση ης σε α αυ τω ο εν νε κροι οισ ε

λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων ζω ην εξ οι

κει ου φω ω τος παν το δυ υ υ να α α με

ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ

αν τα α πο

δωω ω ως μοι

Σ^{Πα} η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α

τη σας ^Δκα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη ^Ε

^{Κε} και την α α γα αλ λι α α α σιν τω ω κο σμω

^{Δι}ω ω ω ε δω ρη η σα α α α το ι να παν τες κρα αυ

^{Πα}γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

^Εμεν ^{Δι}η πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως

^ΕΠαν το δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω

^{Πα}τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας ^Ε

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^Ε
^Δει σα κχσον

τη ης φω νη η η ης μ⁸ ^Ε

Σ^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α ση

η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που φυ υ υ

υ υ υ υ υ γω μεν ^Εεν τω ου ρα νω αυ τος κα

τοι οι κεις εν τω Α δη ε πα τη η η σας θα α

να α α α τον ^{Νη} εις τα βα α α α θη τα της θα α
 λασ της ε κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο τα ^{Πα}
 προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσπιπτοντε ε ες ι κε ^{Δι}
 ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα α ας εκ
 τω ων νε ε εκρων ε λε ε η σο ον η η η ^{Πα}
 μας ^{Πα}

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^Δ
 εις την φω νην ^ο

της δε η η σε ω ω ως μ ^{Πα}
Ε ^{Πα} ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε καυ χω ω με ε ε ε ^{Δι}
 θα και την α α α να α α στα σι ι ιν σου υ ^{Πα}
 μνου μεν και δο ξα α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει ει ^{Δι}
 Θε ε ος η η μων εκ τος σου αλ λου ον κ οι οι οι οι ^{Πα}
 δα α α μεν ^{Πα}

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται ^Δ
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ^ο
 ε ε ε ε στιν ^{Πα}

^{Πα} **Δ** ι α παν τος ευ λο γου ντε ες τον Κυ υ
^{Δι}
^{Πα} υ υ ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου μεντην α
^{Κε} να α στα σι ιν α α αυ του σταυ ρο ον γα αρ
^{Πα} υ πο μει ει ει να ασ θα να τω θα α να α τον ω ω ω
λε ε ε ε σε

Στίχ. Γ΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον
^{Κε} **Δ** ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ι
^{Δι} ε ο τι κα α τη ηρ γη η σας τον το κρα τος
^{Κε} ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του α
^Μ ^{Δι} α νε ε και νι ι ι σας η μα α δι α α α του
ου ου Σταυ ρου ου ου σου δω ρου ου ου με ε ε νο
^{Πα} ος η η η μιν ζω ω η ην και α α φθα ρ σι ι ι ι
αν

Τῆς Θεοτόκου, προσόμοια γ' εἰς δ΄.
Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ζ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ξένα και παράδοξα, τῶν οὐρανῶν ὁ Δεσπότης, ἐπὶ σοὶ τετέλεκε, καταρχὰς Πανάμωμε· καὶ γὰρ ἄνωθεν, ἐμφανῶς ἔσταξεν, ὑετὸς καθάπερ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεόνυμφε, Πηγὴν δεικνύων σε, σύμπαν ἀγαθὸν ἀναβλύζουσιν· πλημμύραν τε ἰάσεων, τὰς εὐργεσίας προρρέουσιν, ἅπασιν ἀφθόνως, τοῖς χρήζουσι τὴν ῥῶσιν τῶν ψυχῶν, καὶ τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος, ὕδατι τῆς χάριτος.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Ξένα και παράδοξα, ...

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Μάννα σε οὐράνιον, καὶ Παραδείσου Παρθένε, τὴν Πηγὴν τὴν ἔνθεον, ὀνομάζω Δέσποινα προσφυστάτα· τῆς γὰρ γῆς ἔδραμεν, ἡ ῥοὴ καὶ χάρις, τῆς Πηγῆς σου τετραμέριαν, αὐτῆς καλύπτουσα, ξένοις τεραστίσις ἐκάστοτε, καὶ πᾶσι τὸ αἰτούμενον, γίνεται τὸ ὕδωρ πινόμενον· ὅθεν γεγηθότες, Χριστώνυμοι προστρέχομεν πιστῶς, ἁγιασμὸν ἀρουόμενοι, πάντοτε γλυκύροον.

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ῥεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἀναβλυστάνεις Παρθένε, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τῇ Πηγῇ σου πάντοτε, Θεονύμφευτε· δωρεὰν ῥεεῖς γὰρ, δαψιλῆ καὶ χύδην, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· τυφλοὺς ἐμβλέποντας, φαίνεις ἐναργῶς προσιόντας σοι· χωλοὺς πολλοὺς ἀνώρθωσας, καὶ τοὺς παρειμένους συνέσφιγξας· τὸν δὲ νεκρωθέντα, ἐζώωσας προσχύσει τῇ τριττῇ· ὕδρωπικῶν καὶ δυσπνόων τε, πάθη ἐθεράπευσας.

Ῥηχος Ἰσραὴλ Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ ι ις λα α λη η η σει τας δυ να στει ει ας

 σὺ Πη η γη η τις ἐξ ἀ κε ε νω ω ω των θαυ
 μα των πλημ μυ υ ρσ ς σα πολ λα και υ περ φυ υ
 υ υ υ σιν ε νερ γει ει δι α ι α α α α α
 σε ε ε ε ων βα βαι αι των με γα λει ει ει
 ω ω ων τοι ο ις πα α σι ε πι ι ι ρ ρε ε ε ε
 εις ὄ μ ο ν ο ν γ α ρ νο ση η μα α α τα χα λε
 πα Α α α πη λα α σ α ς των προ σι ο ν των με ε
 ε τα α πο ο ο θ α λ λα και τα των ψυ χων πα
 θη ε ε εκ πλυ υ υ νεις κα θα ρι ι ζ σ α Πα να α
 α α α σπι ι ι ι λε συν πα α α σι
 βρα βε ε ευ ς ς ς ς σα και με γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τς ς ς αι αι ω ω ω ν α ς των αι ω ω ω

νων α α α μην

Πα Τ ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε

ε ε νε **Δι** τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο ο

ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ

Πα τρος **Δι** εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης ο

αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η ηλ

θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις **Πα** φυ σει

θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε

νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η

η μας **Κε** ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων **Δι**

τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι

φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο **Πα**

με ε ε ε νος αυ τον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα **Δι**

αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η **Πα**

η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η η μω ω

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

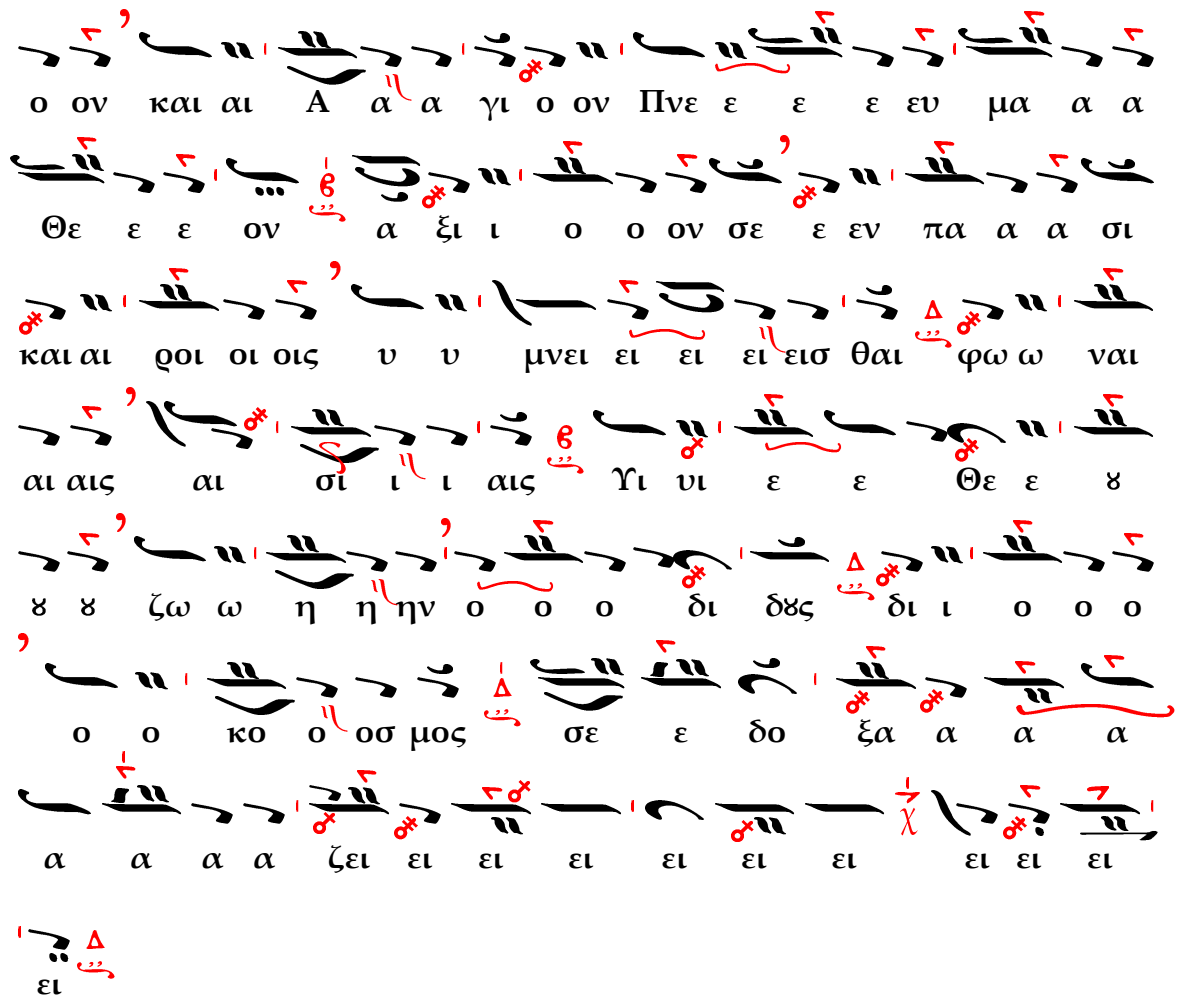
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
 στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η η ν
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

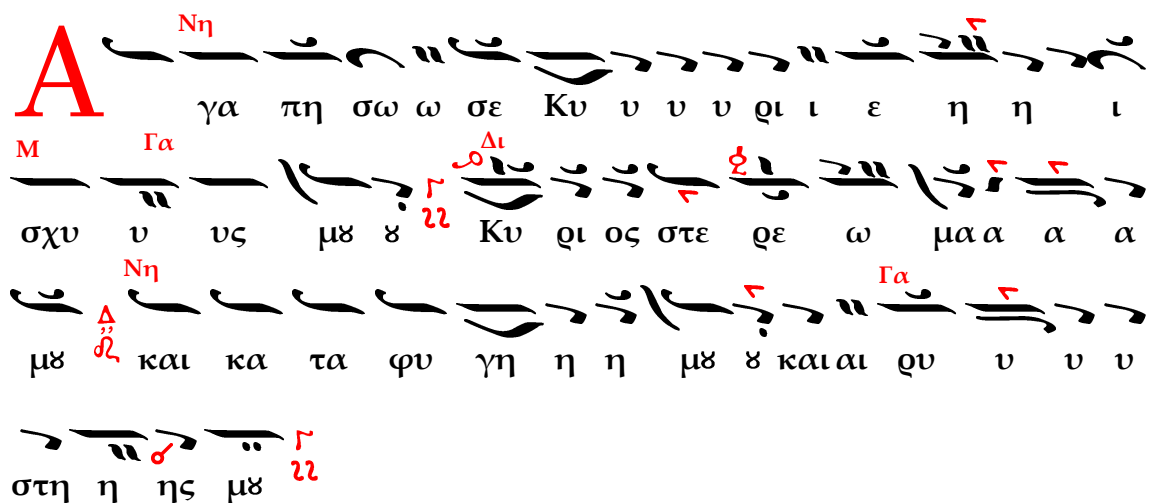

 ο ο ν και αι Α α α γι ο ο ν Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ο ν α ξι ι ο ο ο ν σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ο ις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αι αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ζω ω η η η ν ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος Γα ϕ

 Α γα πη σω ω σε Κυ υ υ υ ρι ι ε η η ι
 Μ Γα Δι ς Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
 μϛ και κα τα φυ γη η η μϛ και αι ρυ υ υ υ
 στη η ης μϛ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, και ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν,

ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου και α αν τι ι

λη η ηπτω ω ωρ μδ ^Γ₂₂

A ^{Nη} γα πη σω ω σε Κυ υ υ υ ρι ι ε η η ι

M ^{Γα} σχυ υ υς μδ δ ^{Δι} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

^{Nη} μδ ^Δ₂₂ και κα τα φυ γη η η μδ δ και αι ρυ υ υ υ

στη η ης μδ ^Γ₂₂

Στίχ. β'. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον ^Δ₂₂ και εκ των εχ ^Χ

θρω ων μδ δ σω ω θη η η σο ο ο μαι ^Γ₂₂

A ^{Nη} γα πη σω ω σε Κυ υ υ υ ρι ι ε η η ι

M ^{Γα} σχυ υ υς μδ δ ^{Δι} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

^{Nη} μδ ^Δ₂₂ και κα τα φυ γη η η μδ δ και αι ρυ υ υ υ

στη η ης μδ ^Γ₂₂

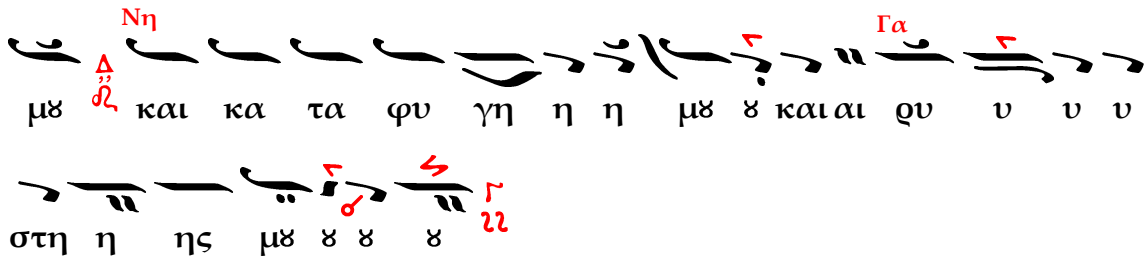
Στίχ. γ'. Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, ^Δ₂₂ και ἡ

κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται ^Δ₂₂ εις τα ω τα Au

τδ δ ^Γ₂₂

A ^{Nη} γα πη σω ω σε Κυ υ υ υ ρι ι ε η η ι

M ^{Γα} σχυ υ υς μδ δ ^{Δι} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν φάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος ἈϞϚ. Δι-Ϟ

λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις και η μα ας τους ε πι γη ης
κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρδι α σε ε δο ξα
ζειν

Εἶτα τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαίροις ἡ ζωηφόρος Πηγὴ, κατὰ θαλάσσας πελαγίζουσα θαύματα, πρὸς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Ὠκεανὲ νοητέ, τὰ Νειλῶα ρεῖθρα ὑπερβαίνουσα, τῇ χύσει τῆς χάριτος· Σιλῶαμ ἄλλος δεύτερος, ὕδωρ πηγάζων, ὡς ἐκ πέτρας παράδοξον· Ἰορδάνου τε δεξαμένη ἐνέργειαν· μάννα σωτηριῶδες τε, ἐναργῶς τὸ γινόμενον, πρὸς τοῦ ζητοῦντος τὴν χρείαν, πλούσιον ὄντως καὶ ἄφθονον. Χριστοῦ Μῆτερ Κόρη, ἡ προχέουσα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ὑμνοὶς ἐν ἑξαίσιοις Πιστοί, τὴν ἐπουράνιον νεφέλην ὑμνήσωμεν, σταγόνα τὴν οὐρανίαν, τὸν ζωοδότην Χριστόν, ἐπὶ γῆς ἀρρέυστως ὑετίζουσαν· τὸ ζῶν, τὸ ἀλλόμενον, καὶ πηγάζον ἀθάνατα, ὕδωρ τὸ θεῖον, τὴν ἀμβροσίαν τοῦ νέκταρος, τοῦ μηδέποτε μετὰ πόσιν ἐκρέοντος· δίψαν δὲ τὴν συντήκουσαν, ψυχὰς ἀπελαύνοντος· οὐδὲρ πιόντες ἐμφρόνως, ρεύματα θεῖα προβάλλονται, κοιλίας ἐκ νόου, ἐπομβρίζοντα τοῖς πᾶσι, χάριν τὴν ἄφθονον.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα, εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Χαίροις ἡ ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεῖα κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασι τοῖς προστρέχουσι, πιστῶς τῷ τεμένει σου· μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον· Χριστοῦ Μῆτερ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πα ρ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Σ Πα α α λ π ι ι ι ι σ ω ω ω μ ε ν φ ι λ ε
Κε
ε ο ρ τ ο ι ο ι ο ι ε ν υ υ υ μ ν ο ι σ κ ι ο τ η σ ω μ ε ν ε ν υ
δ α α σ ι κ α ι χ ο ρ ε υ σ ω μ ε ν ε υ φ ρ α ι ν ο ο ο μ ε ε ε ε
Δι Πα
ν ο ι τ ο ι σ α ε ν α ω σ π λ η μ μ η η ρ ς ς ς σ ι τ η η ς
Κε ϕ
ζ ω ω η φ ο ο ο ο ο ρ ο υ ο υ π η η η γ η ς β α
σ ι λ ε ι σ κ α ι α ρ χ ο ο ν τ ε ς σ υ ν τ ρ ε χ ε ε ε τ ω ω ω ω
Δι Πα
σ α ν κ α ι Π η γ η ς τ η η ν χ α α ρ ι ν π ρ ο ο χ ε ι ε ι τ ω σ α α ν
Κε ϕ Πα
α φ θ ο ο ο ν ω ς β α σ ι λ ε ι ς γ α ρ ε σ ω ω σ ε τ ς ε ν
κ λ ι ν η σ υ σ χ ε θ ε ν τ α α ς δ ε τ η π ρ ο σ ψ α υ σ ε ι ε ε ξ α α
ν ε ε ε ε ε σ τ η η η η σ ε π ο ι μ ε ν ε ς τ ε κ α ι
σ υ μ π α α ν τ ε ς τ η ν ο μ β ρ ο φ ο ρ ο ν ν ε ε φ ε ε λ η ν
τ ο σ ω τ η ρ ι ι ο ο ν υ υ δ ω ς σ υ ν ε λ θ ο ν τ ε ς α
α ρ υ υ σ ω ω ω ω ω μ ε ε ε ε θ α ο ι ε ν
ν ο σ ο ι ς α α α π α α λ λ α α γ η ν ο ι ε ν κ ι ν δ υ ν ο ι ς
τ η η ν ρ ω ω σ ι ν τ η ν α ν α ψ υ υ χ η η η ν ο ι ο ι
ε ν δ ι ι ι ι ψ ε ι τ α ο μ μ α τ α τ ε ο ι ο ι τ υ υ

φλοι ^{υ̇} οι κω φευ ο ον τε ε ες τη ην ευ η η
κο ι ι ι ι αν ^{Κε} την ι α τρει αν οι κα α
χε ε ε κτϑϑ ϑ ϑν τεϑ ^{Πα} οι εν θα να α α τοι οισ την
ζω ω η φο ο ο ρον ^{Κε} οι παν τεϑ την παν τα χου πι
στοι οισ προϑ ρε ε ε ϑ ϑ ϑ ϑ σαν ^{υ̇} υ δα τα σω
ω τη η ρι ι ας ^Δ α να κρο τη η σα αν τεϑ
ου ου τω ως κρα α ξω ω ω μεν ^{Κε} α ει ζω α
προ χε ε ε ϑ ϑ ϑ ϑ σα ^{υ̇} να α α α α α α
μα α α να α μα α τα α α α α α α ρα
α α α α ^{Δι} εκ Πη γηϑ α γνη η μη δι α α ^{Πα}
λι ι ι πη ηϑ Παϑ θε ε ε ε νε ^{Κε} προ σβευ ϑ σα α
πα αν το ο ο τε ^{υ̇} υ πε εϑ των δϑ ϑλων σϑ ^Δ

Ἦχος Παϕ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^{υ̇} και εις τϑϑ
αι αι ω ω ω ναϑ ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ^{Κε}
Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα ^{υ̇} και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἦχος Πα ρ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

τὸ τέλος

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημειώσεις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἡ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *